

skutečnému usmíření pod vedením Ducha Svatého, s důvěrou v účinnost modlitby, kterou Ježíš vyslovil v den před svým umučením: „Otče, aby všichni byli jedno, jako my jsme jedno.“ (Jan 17,22) Čím více se přimknete k Ježíši, tím více budete schopni být blízko jeden druhému. V té míře, ve které vykonáte konkrétní kroky ke smíření, proniknete do intimity jeho lásky. Ježíš přebývá zvláštním způsobem ve vašich farnostech, ve společenstvích, ve kterých žijete, v organizacích a v církevních hnutích, do kterých patříte, jakož i v mnoha současných formách sdružení a apoštolátu, které jsou ve službě nové evangelizace. Bohatství rozličnosti charismat přináší prospěch celé církvi a pobízí každého věřícího, aby dal vlastní schopnosti do služeb jediného Pána, který je pramenem spásy pro celé lidstvo.

Ježíš je „Slovo Otce“ (srov. Jan 1,1), které bylo darováno lidem, aby odhalilo tvář Boha a dalo smysl a cíl jejich nejistým krokům. Bůh, který „promlouval mnohokrát a mnoha způsoby k otcům ústy proroků, v tomto posledním čase k nám promluvil skrze svého Syna, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil svět.“ (Žid 1,1-2). Jeho slovo není rozkazem, který násilně proniká do našeho svědomí. Je to přemlouvající hlas, zdarma věnovaný dar, který k tomu, aby přinesl spásu v konkrétním životě každého člověka, vyžaduje pohotovost a zodpovědný postoj, čisté srdce a svobodnou mysl.

Rozmnožte příležitosti k naslouchání a studiu slova našeho Pána. Rozjímejte především prostřednictvím lectio divina. Ve slově Božím objevíte tajemství Božího srdce a získáte světlo, které vám umožní orientovat se v různých situacích a proměnit skutečnost, ve které se nacházíte. Vedení Písmem svatým budete schopni ve svém životě rozpoznat přítomnost Pána, a tehdy i „poušt“ se bude moci stát „zahradou“, ve které může stvoření důvěrně hovořit se svým Stvořitelem. „Když pročítám Písmo svaté, Bůh se vrací a znovu se prochází v pozemském ráji.“ (sv. Ambrož, list 49,3)

Ježíš žije uprostřed nás v eucharistii, v níž se uskutečňuje svrchovaným způsobem jeho reálná přítomnost, jeho neustálé doprovázení dějin lidstva. V každodenních nejistotách a zmatku kráčejte jako apoštolové do Emauz a jako oni řekněte Zmrtvýchvstalému, který se dává poznat při lámání chleba: „Zůstaň tu s námi, neboť se připozdívá.“ (Lk 24,29) Vyzývejte Ježíše, aby na cestách do četných Emauz naší doby zůstal stále s vámi. Ať je vaší silou, vašim východiskem i orientačním bodem, vaší stálou nadějí...

srov. Jan Pavel II. – Poselství Jana Pavla II. ke XII. Světovému dni mládeže, 1997

Další texty v týdnu

Po: 1 Sam 15,16-23; Mk 2,18-22 Čt: 1 Sam 18,6-9;19,1-7; Mk 3,7-12
 Út: 1 Sam 16,1-13; Mk 2,23-28 Pá: 1 Sam 24,3-21; Mk 3,13-19
 St: 1 Sam 17,32-33.37.40-51; Mk 3, 1-6 So: 2 Sam 1,1-4.11-12.19.23-27; Mk 3,20-21

Prameny, odkazy

Felix Porsch – Evangelium sv. Jana – Malý stuttgartský komentář;
 Petr Karas – Boží slovo na každý den; Angelo Scarano – www.pastorace.cz;
 Petr Mareček – www.biblickedilo.cz; Misál na každý den liturgického roku

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti. Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

biblický program brněnské diecéze 2010 - 2013

www.vezmiacti.cz

2. neděle v mezidobí – cyklus B

15. ledna 2012

³⁵Jan stál se dvěma ze svých učedníků. ³⁶Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ ³⁷Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. ³⁸Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ ³⁹Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. ⁴⁰Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. ⁴¹Ten nejdříve našel svého bratra Šimona a řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – ⁴²a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Jan 1,35-42

Úvod k meditaci

Ondřej to se svým bohatým zážitkem nevydržel, jde za bratrem Šimonem a prohlašuje: Našli jsme Mesiáše! A Šimon se zvedá a jde s Ondřejem k Ježíši. Div se a děkuj za to, že Ježíš jde i tobě vstříc. On o tobě ví, on tě zná. On z tebe něco udělá, třeba docela jiného, než si myslíš, na co máš... Nikdy se nevzpírej. Mysli si, co chceš, ale jdi se přesvědčit. Ježíš i tebe přesvědčí a půjdeš za ním. Čím více budou lidé kolem tebe vnímat, že je ti s Pánem dobře, tím účinnější bude tvoje svědectví o víře.

Výklad biblického textu

Kontext: Vyprávění o setkáních s prvními učedníky následuje po představení Ježíše v úvodním prologu (Jan 1,1-18) a po svědectví Jana Křtitele (1,19-34). I když se úryvek omezuje pouze na verše Jan 1,35-42, je vhodné zabývat se i následujícím textem Jan 1,43-51, protože tvoří s předchozím jednotný celek.

v. 35: Jan Křtitel dává první podnět k prvnímu setkání s Ježíšem. Tímto svým jednáním tedy plní svůj úkol svědka. Janovo svědectví dává podnět k tomu, že dva z jeho učedníků se vydali za Ježíšem. On neupoutává své učedníky na sebe, nýbrž skrze své svědectví je vede k Ježíšovi.

v. 38: Uvádí se zde nutný předpoklad pro přiblížení se Ježíši: Člověk musí začít Ježíše hledat. Z Ježíšovy otázky je zřejmé, že v Janových učednících spatřuje hledající lidi, kteří se vydali na cestu. Tito dva učedníci na Ježíšovu otázku neodpovídají. Zřejmě nebyli schopni vyjádřit hned své přání. Odpovídají tedy protiotázkou: „Mistře, kde bydlíš?“ V jejich otázce je možné zahlédnout skrytou prosbu o rozhovor s ním. Co oni hledají, to není možné vysvětlit v krátkém setkání během cesty. Z jejich otázky je možné vytušit, že jej prosí o čas, že prosí o možnost delšího společného setkání.

Týden
s Božím
slovem

1. čtení:
1 Sam 3,3b
-10.19

2. čtení:
1 Kor 6,13c
-15a.17-20

Evangelium:
Jan 1,35-42

Srovnání:
Mt 4,18-20
Mk 1,16-18
Jan 6,8; 12,22
Dan 9,25-26
Mt 16,18
Mk 3,16
Mt 10,2
Lk 6,14

v. 39: Evangelista dodává, že tito dva učedníci u Ježíše zůstali ten den. Časový údaj „bylo kolem čtyř hodin odpoledne“ by snad mohl poukazovat na skutečnost, že hodina tohoto setkání s Ježíšem byla pro oba dva rozhodující hodinou jejich života. Nedožíváme se sice podrobnosti, jak toto setkání probíhalo, ale z toho, co je sděleno, se jeví zřejmé, že se jednalo skutečně o osobní setkání. Toto setkání proměnilo jejich život. Oni sami se stávají svědky toho, co zakusili. Na tomto příkladu je zřejmé, že Ježíše není možné poznat z odstupů, nýbrž pouze skrze osobní setkání s ním.

v. 40: Osobní zkušenost s Kristem vede učedníky k tomu, že o něm vydávají svědectví. A to přivádí k Ježíšovi další lidi.

v. 41: Je vhodné si všimnout, že v tomto procesu přivádění lidí k Ježíšovi skrze osobní svědectví sehrávají roli rovněž lidské vazby, příbuzenství a původ. Z Ondřejova jednání je zřejmé, že jednoduše nemůže činit jinak. Musí předat dále své poznání Ježíšovy osoby, které je pro něj tak velké a cenné.

v. 42: Ondřej vede svého bratra Šimona rovněž k bezprostřednímu setkání s Ježíšem. Při setkání Šimona s Ježíšem je poukázáno na to, že Ježíš zná lidi. Ježíš říká Šimonovi, kdo je a jak se bude v budoucnu jmenovat: Petr – Skála. S jeho budoucím jménem je spojeno i jeho poslání. Evangelista Jan tedy dává najevo, že setkání s Ježíšem nemají pouze učedníkům poskytnout poznání Ježíšovy osoby, ale rovněž slouží k tomu, aby se učedníci dozvěděli, jaký úkol od nich Ježíš očekává.

K tématu

Učedníci – plni zvědavosti, nasmělí a rozpačití – se rozhodli zpovzdálí sledovat Ježíše, dokud se na ně neobrátí on sám a nezeptal se jich: „Co chcete?“ Tím vyvolal rozhovor, který znamenal počátek dobrodružství Ondřeje, Šimona Petra a ostatních apoštolů (srov. Jan 1,29-51).

Toto překvapivé setkání, zachycené v několika podstatných slovech, nás svou konkrétností znovu nechává objevit počátek každé cesty víry, jímž je Ježíš, od kterého vychází iniciativa. S ním se pak každá skutečnost obrací: z těch, kdo se ptají, se stávají dotazovaní, z hledajících se stávají vyhledávaní. Ano, je to on, kdo nás miluje vždy jako první (srov. 1 Jan 4,10). Toto je základní dimenze setkání: nesetkáváme se s něčím, ale s Někým, s „Živým“. Křesťané nejsou následovníky nějakého filozofického systému. Jsou to muži a ženy, kteří skrze víru prožili setkání s Kristem (srov. 1 Jan 1,1-4).

Žijeme v období velkých přeměn, kdy rychle zanikají ideologie, které údajně neměly podlehnout zubu času, a kdy se na zemi utvářejí nové hranice. I když je lidstvo často nejisté, zmatené a ustarané (srov. Mt 9,36), slovo Boží nepomíjí, prochází dějinami a ve všech změnách zůstává pevné a zářivé (srov. Mt 24,35). Víra církve je založena na Ježíši Kristu, který je jediným zachráncem světa: ať už včera, dnes, tak i navěky (srov. Žid 13,8). Církev odkazuje na Krista, aby na něho byly obráceny otázky rodící se v lidském srdci tváří v tvář tajemství života a smrti. Skutečně jen Kristus nám může dát odpověď, která není iluzí ani klamem.

Když se ve svých myšlenkách vrátím k tomu, co jste vyjádřili na nezapomenutelných setkáních, která jsem s radostí mohl s vámi prožít na svých apoštolských cestách v různých částech světa, jako bych tam znovu četl naléhavou a živou otázku apoštolů: „Mistře, kde bydlíš?“ Ať v tichu modlitby dokážete znovu zaslechnout Ježíšovu odpověď: „Pojďte a uvidíte!“

Tak jako první apoštolové následujte Ježíše! Nemějte strach se k němu přiblížit, překročit práh jeho domu, mluvit s ním tváří v tvář tak, jak rozmlouváte s přítelem (srov. Ex 33,11). Nemějte strach z „nového života“, který vám nabízí. On sám vám umožní tento život přijmout a prožít ho s pomocí jeho milosti a s darem jeho Ducha.

Je pravda, že Ježíš je náročný přítel, který poukazuje na vysoké cíle. Žádá, abychom vyšli ze sebe, šli mu vstříc a svěřili mu svůj život. „Kdo ztratí svůj život pro mě a pro evangelium, zachrání jej.“ (Mk 8,35) Tento návrh se může zdát náročný a v některých případech může vyvolat i strach. Ale – ptám se vás – je lépe oddat se životu bez ideálů, světu vybudovanému podle vlastního obrazu a vlastní podoby, anebo spíše velkodušně hledat pravdu, dobro a spravedlnost, působit ve světě tak, aby mohl odrážet krásu Boha, i s rizikem, že budeme muset čelit zkouškám, které to obnáší?

Zbořte bariéry povrchnosti a strachu! Když si uvědomíte, že jste „novými“ lidmi znovuzrozenými z milosti křtu, rozmlouvejte s Ježíšem v modlitbě a naslouchejte jeho slovu. Zakuste radost ze smíření ve svátosti pokání, přijímejte Tělo a Krev Kristovu v eucharistii, přijímejte ho a služte mu v bližních. Odhalíte pravdu o sobě samých, najdete vnitřní jednotu a naleznete „Ty“, které zbavuje úzkosti, hrůzy z planého subjektivismu, který nedopřává pokoje.

„Pojďte a uvidíte!“ Setkáte se s Ježíšem tam, kde lidé trpí, a přesto doufají: v malých vesničkách rozestých po kontinentech, zdánlivě na okraji dění, kterým se podobal i Nazaret v době, kdy Bůh poslal svého anděla k Marii. Setkáte se s ním v obrovských metropolích, kde miliony lidských bytostí často žijí jako cizinci. Každý člověk je přece ve skutečnosti „spoluobčanem“ Kristovým.

Ježíš bydlí vedle vás, v bližních, s nimiž sdílíte každodenní život. Jeho tvář je tváří těch nejchudších, nejubožejších, kteří jsou často obětí nespravedlivého modelu vývoje, jenž klade zisk na první místo a z člověka dělá spíše prostředek než cíl. Ježíšův domov je všude tam, kde člověk trpí tím, že jsou popírána jeho práva, zrazeny jeho naděje, přehlíženy jeho úzkosti. Tam, mezi těmito lidmi, je domov Krista, který žádá, abyste jeho jménem osušili každou slzu a připomněli tomu, kdo se cítí osamocen, že když vloží svou naději do Krista, nebude nikdy sám (srov. Mt 25, 31-46).

Ježíš bydlí mezi těmi, kteří ho vzývají, i když ho neznají, mezi těmi, kteří ho začali poznávat, ale pak ho ztratili, aniž by za to mohli, mezi těmi, kteří ho hledají s upřímným srdcem, přestože pocházejí z různých kultur a náboženství (srov. Lumen gentium, 16). Učedníci a přátelé Ježíšovi, staňte se tvůrci dialogu a spolupráce s těmi, kteří věří v jednoho Boha, jenž ve své nekonečné lásce vládne vesmíru! Staňte se vyslanci Mesiáše, kterého jste našli a poznali v jeho „domě“ – v církvi, aby tak mnoho vašich vrstevníků mohlo jít v jeho stopách! Budou osloveni vaší bratrskou láskou a radostí vašich očí, které kontemplanaly Krista.

Ježíš přebývá mezi lidmi, kteří „se nazývají křesťany“ (srov. Lumen gentium, 15). Všichni se s ním mohou setkat v Písmu, v modlitbě a ve službě bližnímu. Na prahu třetího tisíciletí se povinnost odstranit pohoršení z rozdělení křesťanů stává každým dnem naléhavější. Jednotu je možné posílit dialogem, společnou modlitbou a svědectvím. Neznamená to přehlížet rozpory a problémy s odstraňováním vlašného relativismu. Bylo by to jako přikrýt ránu, aniž bychom ji vyléčili. Bylo by v tom riziko, že přerušíme pouť ještě dříve, než dojdeme k jejímu cíli, tj. k plnému společenství. Naopak! Jde o to, abychom pracovali s pohledem upřeným ke